

Nummer 6.
Årgång 2.

Organ för de fria ideella och kulturella
rörelserna i Tingvåstbo med omnejd.

Augustinumret
1944.

K N S Ä L L S Y N T S T R Ä L A N D E S O M M A R I
J U B I L E U M S F I R A N D E T S T E C K E N .

Baptistföreningen (60 år) och S.B.U.-avdelningen (10 år) fira sina högtid dagar.

Tärna Östra Baptistförening

firade sitt 60-årsjubileum i Kapellet söndagen den 9 juli under högtidliga former. Bland de medverkande märktes missionssekreterare Eric Rudén från Stockholm, pastorerna Bäckcr från Banktorp och Ehliar från Heby samt sångare från Sala och Heby. Vidret var strålande vackert med en temperatur i skuggan på omkring 30 grader, vilket kanske bidrog till att bygdens folk ej så talrikt som man kunde väntat sett upp till de stora högtidigheterna. Nu voro de utsocknas besökarna i avsevärd majoritet. Det var endast den egentliga minnehögtiden på eftermiddagen som samlade någon större publik.

Den högtidliga dagen inleddes med gudstjänst kl. 11 med tal av missionssekreterare Rudén. Efter gudstjänsten var det gemensam middagspisning på platsen. Middagsgästerna lägrade sig med förkärlek ute i det fria i trädens svalkande skugga, där man förtärde sin enkla kost utan större ceremonier.

Kl. 3 vidtog den egentliga jubileumsfesten, då högtidstalet hölls av missionssekreterare Rudén, samt en myckenhet god och vacker sång utfördes av sångarna. Föreningens sekreterare, lantbr. Paul Johansson, föredrog en intressant och välskriven 60-årsberättelse. Efter kaffepausen lämnades ordet åt representanter för de olika grenföreningarna, vilka uttalade sina lyckönskningar till den jubilerande föreningen. Anföranden höllas därvid av pastor Bäckcr för distriktsföreningen, pastor Ehliar för Heby baptistförening, pastor H. Finersten för Sala baptistförening, pastor Resegren för Norrby och Tärna missionsföreningar samt av pastor Thennér för Kusla missionsförening.

På kvällen var ett offentligt ungdomsmöte anordnat, varvid pastorerna Ehliar och Bäckcr talade och sångarna sjöngo ett flertal sånger.

Mycket goda insamlingar gjordes, och de sammalagda intäkterna uppgingo till över 400 kronor. Sämtliga möten under dagen leddes av föreningens ordförande, registör Edvin Lindahl.

Ref.

Tärna S.B.U.-avdelning

högtidlighöll sin tioåriga tillvaro med ett inbjudningssamkväm i Kyrkkolan lördagen den 12 augusti. Inbjudna voro blåbandsföreningen samt gamla f.d. SBU:are, som lämnat orten och därmed i regel all kontakt med blåbandsrörelsen över huvud taget. Av denna sist nämnda kategori hade tyvärr icke någon alla härsammat den vänliga inbjudan, medan däremot blåbandsföreningen var talrikt representerad.

Festen inleddes av ordföranden, hr Rune Fernholm, som gav en kort återblick på de gångna årens verksamhet, samt erinrade om att det var i just denna lokal som avdelningen bildades en gång i tidernas begynnelse av tretton entusiastiska ungdomar. Efter det att de föreningsmedlemmarna sjungit några sommarsånger och andra glada låtar, serverades teupé, vilken avverkades under synnerligen gemytlig stämning. Då teupén var beräknad för ca 75 personer, och knappt hälften hade kommit, kunde källpersonalen komma med det hyggessamma meddelandet, att envar fick konsumera tolv smörgåsar, vilket föranledde en improviserad häastighets tävling i smörgåstävling. Den vanns klart av Nils-Gunnar Carlsson, som först nådde upp till siffran tolv, närmast följde av Sune Litsgård och OSte Fernholm. Endast dessa tre matfriska ungdomar förmådde propa i sig de tolv stipulerade smörgåsar.

Så småningom var supén avverkad, och det tämligen några programmet vidtog. Fröken Margaretha Fernholm läste ett poem och poeten Rimmerhols framförde en hälsning på "gamla minalyckad" vers. Så gick ridån upp för urpremiären på det svenska lustspelet "Mäligt hembiträde" med avdelningens egna krafter i rollerna. De unga artisterna hade dock av det skäliga knaggliga spelotätt dessa ingalunda repeterat ordentligt, rent ut sagt, de behövde inte sina roller tillräckligt för ett så stort framträdande, utan stakade sig cuppbärligt. Fjällen var emellertid ej utan sina roande påsningar och publiken tjust av förtjusning.

Forts. å sida 41

2)

TINGVASTBO-BLADET.

Redaktör och ansvarig utgivare: Gunnar Johansson.

Medarbetare:

Litteratur: poeten Rimmerholm,
sport: Per Olof,
musik: Stradivarius Jönson,
kvinlig redaktör: syster Susanna.

Redaktion och expedition: Tingvastbo, Tärna.
Tel.: Varnsättra 49. Redaktionen träffas
särskilt vardagar kl. 12 - 13 samt 19-20.

Tingvastbo-Bladet utkommer i regel sista da-
garna i månaden.

Pris 40 öre.

REDAKTÖREN HAR ORDET.

Efter ett längre uppehåll under sommaren sätta vi nu alltså igång med tidningsutgivandet igen med friska krafter. Det var meningen att vårt lilla anspråkslösa byggeorgan skulle ha utkommit i alldeles ny dräkt i höst - det var nämligen fråga om att få den tryckt hos Ågren & Holsbergs Boktryckeri A.-B. i Sala, men tyvärr gick detta avserade projekt i stöpet på grund av de oräsligt höga tryckningskostnaderna. D.V.s. att det för våra små förhållanden skulle ha stått sig alltför dyrbart. Enligt det preliminära kostnadsförslag som uppgjordes av tryckeriets faktor, skulle företaget ha gått löst på omkring 75 kronor, oavsett upplagan storlek. Detta skulle alltså innebära att tidningen med sin läsekrets på knappt 30 prenumeranter jämte en del tillfälliga läsnummerspår skulle ha kommit att betinga ett pris av betydligt över en krona för att det hela över huvud taget skulle ha gått ihop. Och då räknade ändå inte tryckeriet med någon förtjänst för egen del, utan endast rena självkostnadspriset! Detta var ju mycket vackert gjort och det lånder företaget till all heder! Alltså får redaktören ta skeden i vackra hand och helt enkelt sätta sig ned och får handskriva ut hela upplagan, vilket givetvis kommer att ta sin tid. En del av de äldre prenumeranterna få alltså vänta ett tag på sitt ex.

Detta om detta. Som de flesta läsare redan kunna till har ju också vår tidning rönt en utomordentligt hedrande uppmärksamhet i s. k. högre kretsar. Vår äktade kollega Sala Allehanda innehöll nämligen onsdagen den 28 juni följande notis på framträdande plats:

"TINGVASTBO-BLADET".

På redaktionsbordet har hamnat en tidning

som uppger sig vara ett organ för de fria ideella och kulturella rörelserna i Tingvastbo med omnejd. Redaktör och ansvarig utgivare är K.G. M. Johansson i Varnsättra, och det är nu andra året hans tidning utkommer. Majnumret innehåller en hel del trevliga saker, och vi sava följande smakprov:

'Redaktörens lyriska värsprell.

En gentleman starta' en tidning
och gav den en vidsträckt spridning,
skrev verser galanta
om sina bekanta.
Nu skulle det i bygderna: niding!"

Liksom de stora tidningarna dras även Tingvastbo-bladet med personalbekymrar, och i pressläggningssömblicket meddelar redaktören följande: "Tyvärr måste vi meddela att alla tidigare löften om ett fortsatt regelbundet utgivande av tidningen såhända kommer att annulleras. Det har nämligen visat sig att läsekretsens egen medverkan helt uteblivit - de tre senaste numren har inte innehållit en rad från allmänhetens sida, utan har redaktören lämnats i sticket att helt på egen hand knäpa ihop blaskan."

Vi tacka så hjärtligt vår ortskonkurrent för den reklam denna notis innebär för oss! Vår kollega hade också den goda smaken att omedelbart under "smakprovet" sätta med fet stift: "PRENUMERERA PÅ DENNA TIDNING!" Nu vet man ju förresten inte med säkerhet om det var Tingvastbo-Bladet som åsyftades, men hur som helst var det en mycket vacker gest. Vi skall försöka att vid tillfälle återgälda denna beredelse!

Vederbörande på Allehanda önskade också få en intervju med redaktören, men denne kunde ju då inte anträffas på telefon, och man ville därför återkomma vid ett senare tillfälle. Våra äldre läsare torde därför spärra upp korggluggarna lite extra den närmaste tiden för att eventuellt se vad redaktören har att säga om tidningen och läsekretsen...

Nu har vi snart höstsesongen här, ja, den är väl redan länge kan man säga, och man kan börja undra vad man skall gå in för under de långa mörka kvällarna, om man nämligen har några högre intressen än att springa i granngårdarna och palla päron. Ett verkligt bra sätt att fördriva de mörka kvällarna är att läsa böcker. Varför inte sätta i gång med en bokcirkel? Flera personer ur vår närmaste bekantskapskrets har vid samtal man och man emellan förklarat sig vara intresserade av en dylik cirkel, och vi kunde ej annat än understödja dylika verkligt ideella strävanden, att ge bygdens folk tillfälle att till en bråkdel av priset ta del av god litteratur. Svarar som är

Forts. på nästa sida.

Redaktören har ordet.

(Forts. fr. föreg. sida.)

intresserad av nämnda sak, kan sätta sig i förbindelse med redaktionen för att intressets omfattning må kunna utvärderas. Den som har någon lämplig bokkatalog eller annat bra förelag är naturligtvis också välkommen. Låt oss alltså gå in för att få igång en bokcirkel denna höst!

Ja, sedan var det ingenting mer av vikt den här gången, utan jag får kanske lycka till vid genomlysningen av augustinumret, som jag försökt göra så bra som möjligt. Ännu bättre kan septemnumret bli om ni hjälper till på ena eller andra sättet med "stoff". Hej!

Red.

SKOLAN N BÖRJARE.

Skolan har åter börjat efter sommarlovet. Tisdagen den 15 augusti slog portarna upp för det nya arbetåret vid Tärna kyrkskola. Vår moderbetare tog tillfället i akt att ringa upp fröken **M a l m s t r ö m** för att få en liten intervju inför premiärens. Hon ställde sig i början helt avvisande, men till slut lyckades vi få några intressanta upplysningar.

- Hur är det med barnantalet i den nya årskullen nybörjare?
- Det är ovanligt många nybörjare i år - ej mindre än nio stycken. Jag tror inte det varit så många någon gång förut under min tid här i Tärna. Jag har nu 17 stycken förhoppningsfulla telningar i småskolan.

- Det var ju glädjande att höra. Nå, hur många, eller rättare sagt få, har det varit som lägst här i skolan?
- Åh, ett år var det bara två nybörjare.

- Det är ju rätt många fina barn som går i skolan nu.
- Ja, det är till stor del deras förtjänst att det blivit så många i de lägre klasserna. Just nu är det sex fina barn som jag har hand om.

- Och hur går det med undervisningen av dessa elever?
- Det går bara bra - den är väldigt duktiga och läraktiga och jag ger dem högsta betyg, säger vår interlokutör, varefter vi dra oss så sakta tillbaka.

Det var lärarkårens representant som gav oss denna inblick i skolarbetet. Men vi vilja icke döma någon ohörd, och därför ge vi även en representant för elevkåren tillfälle att yttra sig. Fröken **M o n i k a T h u l i n** är bara sex år och har just börjat skolan. Hon är full av entusiasm över sina upplevelser:

- De är väldigt skojiga att gå i skolan tycker ja. Fröken är väldigt bussig! Om vi lär oss nånting? Jodå, vi ritar & skriver & allt möjligt.

Om vi leker? Så klät: "Mor & barn" & ringleksaker & så vidare. Stiga upp tidigt ja! Jo, det vill ja lova! Redan vid sjutiden måste man störta upp för att hinna bli i ordning så man slipper komma försent. Men skojit & de, skriv upp de, redaktörn!

Per Olaf.

S . B . U . : m ö t e

Hölls hos Åke och Britt Johansson i Tingväsbo onsdagen den 9 augusti. Först sjöngs några sånger och efter hälsningstal av ordföranden vidtog val av mötesfunktionärer. Till ny ordförande för kvällen valdes Gunnar Johansson med Rune Fernholm som sekreterare. Den enskilda jubileumsfesten påföljande lördag behandlades helt flyktigt. Inga viktigare beslut fattades, då allt var klart redan förut, i stort sett. "Blåbandsungdomens Dag", som skulle hållas den 20 augusti, uppskötte en vecka av praktiska skäl. Kassaören, hr Wegeman, lämnade en intressant halvårsrapport, vilken visade tydliga tendenser till kassabrist. Mötet gav kassaören en enhällig och allvarlig mening att hushålla bättre med pengarna i framtiden. Då intet vidare fanns att avhandla avslöts mötet med en glad sommartrall, varefter fru Britt bjöd på härligt gott kaffe.

Ref.

L I T T E R A T U R .

Ungdomsföreningen Botanias bibliotek:

Manga: Över land och hav.
Wenström: Det kommer en tid.
Wahlström: Svedjeländ.

Tärna Bof:s bibliotek:

Topelius: Hertiginnan av Finland.
" Ljungars Saga.
Londen: Bildens barn.

Herr Åke Johanssons privata bibliotek:

Reuter: Livet på landet.

Under min nära två månader långa härliga semester har jag hunnit med en hel del. Dels har jag legat uppe i fagra hälsingebygder och lägat mig i Hudiksvallsfjärdens kristallklara vatten, dels har jag aktivt tagit del i genska ansträngande skördearbete på Västtärna herrgård några tropiskt varma sommar-dagar, då luften stod tjeck och tryckande som ångan i en bättre ångpanna, dels och framförallt har jag läst en hel massa böcker, varav jag nu på redaktörens begäran skall nagelfara, kritisera och referera några av de mera läsvärda.

Forts. på nästa sida.

L I T T E R A T U R .

(Forts. fr. föreg. sida.)

Mitt under brinnande krig (år 1941) gjorde Frank Wahge en resa till Amerika för att hålla en serie evangeliska möten till förmån för det kämpande Finland. Det är denna resa över havet Atlanten och landet Amerika som här skildras på ett levande och tillgängligt språk. Många märkliga samskräffanden och skälsamma upplevelser gjorde han under sått "korståg" i västerled. Boken är full av vackra och värdefulla bilder.

Gunnar Wahlström har kommit med en högst förtjusande bok, Svedjeland. Författaren för oss på en lusttur till medeltidens levnadsförhållanden och dess tankevärld. En bonde undkom med livet från en strid med vargar och lovar sin yngste son åt kyrkan för sin underbara räddning. Sonen artar sig emellertid väl, och offret känns tungt för fadern när offret i sin om tid skall verkställas. Som Gudmund präst får han emellertid tillfälle att utföra ett vällsignelserikt arbete. Mera skall jag inte avslöja. Gör er själv den tjänsten att läsa boken!

Det kommer en tid är en av Adrian Wennströms moderna böcker. Den handlar om folket i Rönövik, ett mindre sågverksamhetsområde i Norrland. Det är egentligen ett par strejker som hela handlingen kretsar omkring, men de är levande och sakkunnigt skildrade och huvudpersonerna äro tecknade med öcker hand. Någon kärlekshistoria blir det inte utav, trots att alla förutsättningar tycke finnas. Klasskillnaderna är alltför skarpt markerade i detta moderna samhälle. Boken är mycket läsvärd.

Den finska adelsätten Ljungers' legendariska äden och äventyr skildras utförligt i Ljungers Saga. Blodiga strider och gammal god katolik kultur i lagom blandning.

Hertiginnan av Finland är en starkt romaniserad skildring av livet under och mellan de många krigen mot ryssen i början av det adertonde århundradet. Skådeplatsen är Åbo och huvudpersonerna äro borgmästare Werthens sköna och snällrika dotter Eva samt den ryktbare general Jakob Keith, en skotte i rysk tjänst, vilken i egenskap av befälhavare för invasionsarmén blir Finlands verkliga härskare under den oroliga tiden närmast efter fredsslutet. Keith, en högsinnad, ädel man, utövar en mild och skonsam styrelse i motsats mot vad de ryska furstarna i alla tider haft för sed. Han finner i Eva Werthen en jämlike i snille och bildning, och han blir en ständig gäst i det Werthenska hemmet. Han gör henne till sin älskarinna, men det är dock av ett misstag som "hertiginnan av Finland" gör ett högtidliga intåg i Åbo på det hela taget en ganska underhållande roman om finsk frävaravilja och okavlig stolthet.

En mindre romaniserad roman är Jack Lon-

dens Köldens barn, som föresten inte är en roman utan en samling berättelser från eskimöernas liv. Kallt och sakligt skildras deras hårda och strävsamma livsöde. Märker, köld, vidskeplighet och våld dominerar eskimöens liv enligt den trovärdige författaren.

En bekantskap av det angenämare slaget får anmeldaren för sin del betyga att Frits Reuters livet på landet var. Författaren bjuder här på två diametralt motsatta människotyper, som var på ett sätt griper läsarens med fönglande intresse. Å ena sidan lantmannen, den genomhederlige Karl Havermann och hans förtjusande dotter Louise, och å andra sidan ärkeskurken Pomuchelskopp, en gammal släpad röv, som aldrig känner sig så lycklig som då han har lyckats stötta en oskyldig medlemmiska i fördrivet, samt hans trogna kumpaner David och Slusuhr. Det är genom Pomuchelskoppes beaktliga medverkan Havermann får ge sig ut på landsvägen med sin lilla dotter sedan hans unga hustru dött av grämsla och sorg och hans gård gått under klubban. Med lilla Louise på armen kommer han en dag i den djupaste misär till sin syster, gift med en godsägare Jockum Mäslar, vanlige kallad Ung-Jockum, en tjockskallig och löglig figur med ett mycket begränsat ordförråd. Här påträffar man även bokens stora centralfigur, inspektoren onkel Bräsig, en hederman av rätta sorten med hjärtat på rätta stället, alltid redo att räcka en hjälpsöande hand varhelst en broder befinner sig i nöd och trångmål, men alltid lika beredd att med hela kraften av sin ghestridliga intelligens och uppfattningsförmåga tillintetgöra fiendens alla onda anslag. Han skaffar till att börja med Havermann plats som inspektor på ett gods i närheten. Detta tern får komma till socknens kyrkoherde, hos vilken hon får ett mycket gott hem. Efter några lyckliga år dyker vår gamle vän Pomuchelskopp upp som mäktig granne genom att köpa ett riddargods i trakten. Han lyckas genom sin slughet och gränslösa ondska miestänkliggöra Havermann för en hel del tråkiga saker, så att denne måste sluta sin plats. Hans forne arbetsgivare hade dött och arvtagaren visar sig oduglig att leda arbetet på egen hand, därtill pressad till ruinens brant genom skumma penningaffärer med Pomuchelskopp och de andra bovarna. Nå, det hela roder slutligen upp sig genom - naturligtvis - onkel Bräsigs rådgivande ingripande. Han lyckas stötta de "fördömda jesuiviternas" planer och återger åt Havermann heder och ära efter år av förnedring. Utan tvekan en stark roman, kryddad av en god portion välgörande humor. Man vill dock sätta ett frågetecken för historien om "reformföreningen". En tåuligen fjällig sak, som upptar en stor del av berättelsen och utan skänsad gott kunnat undvaras. De båda sista kapitlen utgöra dock en fullgod avslutning på den spännande och intressanta berättelsen.

RIMMERHOLM.

PRENUMERERA PÅ BLADET! :

(forts. fr. företa sidan.)

Efter pjöken sjönga en för tillfället speciellt författad visa om en del av medlemmarna. Denna visa återgives på annat ställe i dagens nummer. Meningen var att bröderna Johansson skulle medverkat med musik, som eftersom inte Helmer hade infunnit sig, måste dessa planer sträkläggas.

Ordföranden överlämnade så en minnesgåva till föreningens mångåriga ordförande, Ragnar Berglund, som varit den drivande kraften i verksamheten alltifrån starten 1934. Gåvan bestod av en bok, rektor Jalmar Furusjögers Vårt land, en geografisk-historisk skildring av vårt land med talrika vackra fotografier. Måtte en adress med egenhändiga anteckningar från alla som samarbetat med Ragnar inom SBU, dels som aktiva SBU:are, dels i egenkap av bländarföreningens representanter i ungdomsgruppen.

Bländarföreningens ordförande, hr Martin Johansson, avslutade med ett tal till br. Berglund, som avtackades för sin långa och trogna gärning som SBU-gruppens ledare. Han tackade till sist arrangörerna för inbjudan till den trevliga soare, och önskade SBU-avdelningen fortsatt framgång.

Ref.

Tärns blåbandsförening

hade sitt julmste i form av gükvaka i Kvarparken, Tingvasto, under god tillslutning av medlemmar. Efterförhandlingarna, som leddes av vice ordföranden, hr Daniel Larsson, sjöng hr Mygget-Kalle Johansson några vackra rullar visor och andra sånger och deltagarna placade fram sina respektive saftflaskor, kaffehalvor och matsäcksknyten i den ljumna sommarkvällen till tonernas av sommarens sista gsk. vare klagande kuckeliku dalarade ut över nejden i den stilla aftonen. Därefter vidtog några barneliga lekar i gröngräset. Under ett avbrott i leken tävlades i kapperingning. I första loppet, Öppen tävlan, vann Osmar Johansson med Helge Wegmann på andra plats. I andra loppet vann, som gick som handikaplopp, vann Sune Litzgård suveränt. Han hade tydligen fått för stort handikap. Sedan vidtog leken igen med liv och lust. Som sista nummer på programmet sjöngs visorna "Du gamla du fria", varpå Knut Ternell höjde ett kraftigt besvärat leve för fosterlandet, blåbandsföreningen sommaren och Myggetkalle i ett svep, varpå vi alla samtliga avtogs hem efter en angelägen samvaro.

För Olof.

KVINNORNAS AVDELNING.

Redigerad av syster Susanna.

Den här gången har det inte kommit så många frågor, vilket ju har sin naturliga orsak i att husevärerna i Tingvasto med omnejd just nu har väldigt bråttom med syltning, saftning och konservering, vilket är rätt till att göra så.

Gretchen undrar i alla fall vad hr Rimmerholm menade med sin jubileumsvisa: "...han flickorna där, som faller och tårar o.s.v." Är det flickorna som är där eller vad är meningen?

- Ja, kära Gretchen, jag vet faktiskt inte vad Rimmerholm menade med detta uttryck, han är ju lite originell ibland, men så mycket vet jag att visat är flickornas däreftiga om dom gråter ifall kärleken är otrogen. Den saken är klar. Jag skulle vilja ge fröken det rådet att inte långa gråsa sig över den saken. Ströök att komma över det!

H. D i o k t ö n skriver och frågar vem H e i n d a l l var. "Kan någon av läskretsen ge mig en upplysning om det? I min ägnades ord-bok står inte en rad om honom." Skriver och säger övansända hr Diktén.

Svart fråga av dylik art hära visserligen inte henna i dessa epalter, men eftersom vi ännu inte kommit upp till en särskild avdelning för s.k. allmänna frågor, har redaktören härvisat och fråga till mig. Heimdall var annars enligt den fornordiska gudasegan "den rena eldens gud" och vaktade lifrost, regnbågen, som ansågs vara en bro mellan himmelen och jorden. Han var utrustad med ett horn, Gjallarhornet, vari han hade att blåsa kraftigt och långa då tiden för Ragnarök var inne.

Jaha, sedan var det inte mera för idag.

"I snalterna gånga,
med frågorna många
ger syster Susanna svar på allt, fallerå!

V Å R M I S S I O N.

Västmanlands baptisters egen tidning, har utkommit med ett provnummer. Redaktör är folkskoll. John Jakobsson, Västerås, och tidningen beräknas utkomma med tre - fyra nummer per år. För övrigt är formatet behändigt och provnumret är prytt med Bernhard sköna anledningar på framsidan. Tidningen kostar 25 öre och skiljes av E.Lindahl och G.Johansson samt av juniorerna.

I D R O T T S S I D A N .

SBU - DM i fri idrott hölls på Silverval-
len i Sala den 15 juli. Ett stort antal idrotts-
män från hela länet hade ställt upp till kamp
om mästerskapstecknen. Bland de bättre resul-
taten märks Sixten Ståhls diskuskast på över
39 meter. Han vann dessutom mycket överlägget
såväl kula som höjd. Även Juganets stjärna
Börje Larsson vann tre grenar.

Resultat:

100 meter: sen.:	1. Börje Larsson, J.	13,0
	2. Ingvar Eriksson, M.	13,1
	3. Tore Hjalmarsson, M.	13,2
jun.:	1. Ragnar Ruth, J.	13,5
	2. Sven Norén, J.	13,7

Börje vann knappt i den svaga tävlingen.
Vi beklaga att inte Göste Fernholm deltog, då
han utan tvivel hade haft en god chans till
seger.

Kula: sen.:	1. Sixten Ståhl, B.	11,26
	2. Gunnar Johansson, T.	10,42
	3. Tore Hjalmarsson, M.	10,12

Johansson ledde ännu efter tredje omgå-
ngen, men i sista stöten visade pålitlige Ståhl
var skåpet skulle stå, samlade sig fint och
skade omkring en meter.

Längd: sen.:	1. Börje Larsson, J.	526
	2. Tore Hjalmarsson, M.	523
	3. Ingvar Eriksson, M.	490
jun.:	1. Sven Norén, J.	524

Här vann Börje Larsson sin andra seger,
men det satt hårt åt när Hjalmarsson i sista
försöket fick upp ett långt hepp. Fjeldars-
taren, Ingvar Eriksson, var totalt ur skäg och
blev ohjälpligt slet.

Diskus: 1.	Sixten Ståhl, Broddbo	39,53
2.	Tore Hjalmarsson, Måklinta	30,13
3.	Gunnar Johansson, Tärnå	29,96

I diskus nåddes tävlingarnas bästa resul-
tat. Ståhl noterade personligt rekord och dis-
trikterrekord med glans.

400 meter: sen.:	1. Börje Larsson	58,4
	2. Ingvar Eriksson	61,3
jun.:	1. Sven Norén	62,1
	2. Ragnar Ruth	64,3

Höjdhopp: 1.	Sixten Ståhl	150
2.	Ragnar Ruth	140
3.	Ingvar Eriksson	135

1500 meter: 1.	Nils Nilsson, Valskog	4.26,2
2.	Karl Gustaf Berglind, Kåula	4.38,8
3.	Hilding Söderlund, Jäbo	4.51,6

I 1500-metersloppet noterades den största
överraskningen, i det den ökände ynglingen från
västra kretsens vann en säker seger. Favoriten och
fjeldarsmästaren Ingvar Eriksson var sjuk och
bröt loppet på ett tidigt stadium. Ingvar kast-
ade sig redan vid starten i läsa och drog på
personligt hårt för att skaka av sig den be-
svärliga konkurrensen. Detta lyckades emellertid
inte, utan de följde som skuggor den hastigt fly-
ende rödluvan. De misse var ofta nog att på end-
ra varvet gå förbi sin berömda antagonist från
Måklinta fana denna tiden mögen att dra sig ur
striden. Berglind följde med en viss ansträng-
ning, medan Söderlund genast släppte ett par me-
ter. På tredje varvet sprang Nilsson ännu löst
och ledigt och man förstod att det skulle bli
en skaplig sluttid. Berglind hade nu sladdat eft-
ter ett 40-tal meter, vilket i mål hade blivit
75 meter trots K.G:s skarpa spurt i ensashten.

Någon stafettöppning blev det inte på
grund av det inte gick att ställa upp två lag.

Per Olof.

Tingväsbo I.K:s verksamhet har tynat av
är efter år, men trots att man några gånger har
något av den, vägrar den bestämt att helt släck-
as ut, utan håller sig vid ett svagt flämtande
liv. Vi ha gjort upp nedanstående statistik över
årets bästa resultat:

Höjd:		Längd:	
Gunnar	140	Gunnar	437
Hågg	130	Göste F.	412
Sune	128 (pers.rek)	Hågg	410
Bengt	118 (" ")	Sune	403

Seniorkula:		Juniorkula:	
Gunnar	10,42 (klubbrek)	Gunnar	12,60
Diskus:		Göste F.	8,96 (pers.F.)
		Helge	8,63
Gunnar	30,12 (klubbrek)	Hågg	8,43 (" ")
Helge	23,30	Sune	7,75 (" ")
Hågg	22,00	Spjut:	
		Gunnar	42,30 (klubbrek)
		Helge	27,00
		Bengt	23,95 (pers.rek)

Per Olof.

H A R N I R Å G I R Y G G E N ? ? ?

FAMILJENYHETER.

Till 25-årsdagen.

Födelsedagar:

2 sept. Birgit Johansson 19 år.
 " " Hans Tirnell 25 år.
 6 " Harry Elnerstam 36 år.
 11 " Filip Pettersson 56 år.
 26 " Ruth Philipsson-Larsson 32 år.

Förlovade:

Harry Tärngren

Eva Karlqvist

Tärna den 26 augusti 1944.

Skalden H. Dichtén kom precis för sent med dessa dikter till förra året, men vi ska ta in dem nu i stället trots att de mistat sin aktualitet i hög grad:

Kärlöshetsrådgivning

Våren 1944.

Ganska kylig var den gångna våren, vilket jag har svårt att riktigt smälta. För precis exakt som förr om åren blev man frusen när man satt och vänta'... Nordenvinden, o' av tyngdlag bunden, den är kuslig, det skall alla veta, när den friskar flera meter i sekunden och för med sig mängder utav vilt.

Trots att man får juni månad pröpta och ser alla fruktträd ymnigt blomna, tycks den rätta sommaren på sig vänta. Undras: skall den minne nånsin komma? Uti ett hörn uppå den vall vi högan huttrande de stå där, kreaturen. Men betänk också vad det har regnat dessa dagar. Det är synd om djuren.

Våren tröde somav kvicktåg gröncke' har vi nu plöjt om och grundligt harva'. Men om vi ska få den som vi önska lär nog traktora ut ett tag och svarva. Nu är tid att tänka på senesterna och att dessa noga förplanera. Dock, man får ej glömma Tärnafesten! Denna dag man måste reservera.

Om jag skall lyda lagen så är det väl min plikt att på 25-årsdagen förära dig en dikt. Och sångare-personer på den kan skitta färg - den går påll dessa toner: "Få hoga Humneberg".

Fast du nu blott och barm hanterar dyngig grep så kunde du nog klara reolen om det knep. Jag tror-att du nog borde få Am uti betyg om du nu inte gjorde dig så förförligt blyg.

När vid maskin du sitter hörs glatt: "Herr redaktör! Ni är väl inte bitter för att vi något störr?" Men är det tryckningsdagen och Bladet snart skall ut, du bör dem ta i kragen och skyndsamt hyva ut!

Till Tärnaby Kapellet man ser di ofta gå, för att på ort och stället som lärare få stå. Till städgesskeleturnas du talar lugnt och visat och vill den nogsnat varna för satans våld och list.

Uppå din spända lyra du många strängar har och mycket att bestyra du har båd' här och var. Åt SBU i Tärna du ägnat kraft och id. Men ock som idrottsstjärna du lyste någon tid.

Ja, nå killen lova i många hundra år och fortsätta stiträva för varje dag som går och verka för det rena och goda i vår värld, som människor kan förena, och du är beder värd!

MITT "KONKURRANSBUD" GER RÅG I HYGEN!

Tärnalls speci.

S.B.U.'s jubileumsvisa.

begäran återges här nedan den visa som
vid S.B.U. - gruppens enskilda jubileums-
i Skolan den 12 augusti:

Vi gå över dagstänkta berg, fallera...

är några stycken som har ett förelag:
ni vill va snälla nu och tysta ett tag,
ankaxna;/ och öppna ert öra,
så ska ni få höra
vissa som vi själva satt ihop, fallera! :/:

och en melodia verkar något antik,
eror det på att vi ej komponerar musik.
/: Men själva podingen i
den fina refrängen vi
å minna allihopa som en vass liten pik.:/:

en Ragaar ett tiotal år har oss lett
id årskiftet antligen hen gjorde reträtt.
/: Till döttrar och maka
hen drog sig tillbaka.
tt tack, breder Ragaar, för vad du har oss gott!:

u ha vi en ledare av rang, så ni tro,
y han är ju mind som agronom i Tingvasto.
/: Han flickorna därar,
som faller och tårar,
å han går till handelskon på rendez-vous.:/:

är Margit ses troget på Västmanlands läns
EU-samaritager samt vår rikskonferens.
/: Medsamma från starten
är Margit i farten,
ed camping beträffar vet nog hon har det känne!:

å är det en kille med avlånga ben,
en lystrar till det världsbetöda namnet Wallén.
en aldrig är lossen,
er många intressen
och skallen man eåg honom hugga i sten.:/:

en varje förening med självaktning vi
er en sekretarars med stor energi.
/: Ett möte har skellan
förekar. Skellan-
stär han som knodd i Tärnells speci.:/:

ed vägande inlägg i någon debatt
u Johansson nu i flera år har oss glatt.
/: I våra förening
hen säger sin mening.
er Johansson själv sitter hemma på vakt.:/:

rvaltern på Varnskärra har ett besvär
t ordning i kassen hålla något sånär.
s undrar förklagen
rt kosingen tar vägen,
å tror att vi snart ruinerade är:

Så har vi redaktören för Tingvasto-bla',
vad det är för en kille, det vet både du å ja.
I spalterna långa
med frågorna många
ger systrar Susanna svar på allt, fallera!

Hu har han fått en hustru, Maria, fallera.
Hon styr sin mun med strama tyglar hon, fallera.
Men fast hon är präktig,
man undrar hon är sårtig
att hålla lorten borta från Ludvig, fallera!

Posten Rimmerholms lyriska anförande.

Här kommer jag ifrån stora världen
till SBU:s lilla jubelfest,
ty enligt inbjudningkortet är den
förvänta mig som sin hedersgäst.

Och om I förut det lake veten,
och om jag geast ej igenkänne,
så är jag Rimmerholm, jag, posten,
en ganska mislyckad existens.

Jag kan på press ej längre tala,
jag kan blott tala i bunden form,
ty det prosaiska och banala
ej annat sig skalden Rimmerholm.

Det storfärliga bröd jag som skall kan förtjåna
till ifrågakälla, det räcker ej alla.
Det är därför som jag är så sugor en bema,
tillika en armar och hale.

O, S.B.U., nog vinn jag ett decennium dodan,
ack, vilken hänförelse finns ej då!
Men nu - jag ser, ack! Den slocknat redan.
O, ungdom, säg vad du tänker på!

Haj, stora fram exot idolen!
Väl finns här mycket att göra ha.
Så till exempel, vid riksdagstalen -
då ska vi rösta på nyktra män.

Till slut jag önskar att ni kan fira
i lugn och ro även tjugo år,
att SBU även då skall spira.
Vi få väl se om vi leva får.

Men nu ska jag hen till dagsnyheten,
jag måste läsa er konferens.
Men jag är Rimmerholm jag, posten,
en väldigt mislyckad existens.

PÅ ENKÖPINGS NYHETERS

tryckeri har utgivits ett trevligt sammarummer
med det originella namnet "Röttnadsbladskan".
Redaktören, vars adress är Stordrängen, Stor-
ängen, hoppas att bladskan skall visa sig livs-
kraftig, vilket vi också hoppas.